DET KGL. TEATERS REPERTOIRE

DEN LILLE HAVFRUE

ÆVENTYRBALLET I TRE AKTER

AF

JULIUS LEHMANN

GYLDENDALSKE BOGHANDEL
NORDISK FORLAG

DEN LILLE HAVFRUE

ÆVENTYRBALLET I TRE AKTER
EFTER H. C. ANDERSEN

AF

JULIUS LEHMANN

MIMIK OG DANS KOMPONERET AF **HANS BECH**

MUSIK AF **FINI HENRIQUES**

KØBENHAVN
GYLDENDALSKE BOGHANDEL
NORDISK FORLAG

1909

J. COHENS BOGTRYKKERIER
(GEORG A. BACH)

PERSONERNE:

Havkongen.
Den lille Havfrue, hans Datter.
Hendes fem Søstre.
Havhexen.
Havuhyrer og Havtrolde.

Prinsen.
Hans Moder.
Ceremonimesteren.
Narren.
Hoffolk. Dansere. Danserinder.
Folk. Sømænd.

Fyrsten.
Den unge Prinsesse.
Biskoppen.
Hoffolk. Præster. Nonner. Novicer.

FØRSTE AKT

1. Afdeling.

Det aabne Hav. Solnedgang.

Den lille Havfrue sidder tankefuld paa en Klippe, der rager op af Havet; hendes fem Søstre leger i det stille Vand. De vil drage hende med ind i Legen; men hun afslaar det. „Lad hende saa sidde og sværme," siger de til hverandre og boltrer sig igen i munter Leg.

Havkongen, deres Fader, stiger op af Havet. Han befaler sine Døtre at vende tilbage til Dybet. Den lille Havfrue beder, om hun maa blive heroppe lidt endnu, indtil Solen er gaaet ned. Søstrene gaar i Forbøn for hende; Kongen tillader hende det, giver de andre et Vink og synker med dem i Havet.

Solen gaar ned, Mørket falder hurtigt paa. Men Havfruen bliver siddende og stirrer op mod Stjernerne, der tændes.

En Storm bryder løs. Stærk Bølgegang, Uvejr. Et Skib kommer sejlende gennem Natten. Paa Dækket, blandt Søfolkene, den unge Prins. Skibet tumles frem og tilbage, støder mod en Klippe, søndres, synker. Havfruen svømmer hen til Prinsen, tager ham i sine Arme, svømmer med ham.

Dagen bryder frem. Et Land dukker op af Havet. Sydlig Vegetation; Klosterhave. Til den ene Side Klostret, til den anden Kirken. Ved Strandbredden en stor Busk. Havfruen svømmer derhen, lægger Prinsen, der er som død, til Hvile bag Busken. Klokkeringning; Musik fra Kirken. Dens Port gaar op. Havfruen skjuler sig bag en Sten i Vandet. Tog af Nonner ud fra Kirken. Blandt Nonnerne enkelte unge Lægsøstre, saaledes Prinsessen. Hun opdager Prinsen, viser ham til de andre. En Baare bringes fra Klostret; han lægges derpaa, dækket med en Kappe. Han slaar Øjnene op, møder Prinsessens Blik og falder paany i Dvale. Prinsessen kysser ham paa Panden. Man bærer ham ind i Klostret. Havfruen ser vemodigt efter ham.

Havhexen dukker op ved Siden af hende. Havfruen bliver forskrækket. Hexen: Hvorfor er Du bedrøvet? Havfruen vil ikke sige det. Hexen: Jeg ved det godt: Du har set et Menneske. som Du er kommen til at elske. Nu vilde Du gerne op paa Jorden og selv blive som et Menneske for at kunne forenes med ham, Du elsker. Derfor sørger Du over Din Fiskehale, ikke sandt? Havfruen: Jo, Du har Ret. Hexen: Kom saa blot med mig ned i min Hule; jeg kan hjælpe Dig. Havfruen tør ikke. Men da hun ser Prinsen komme ud fra Klostret og tage Afsked med Nonnerne, besejrer hendes Kærlighed Frygten, og hun synker med Hexen ned i Dybet.

Mellemspil.

Musiken skildrer Farten ned igennem Vandet.

2. Afdeling.

Havhexens Hule paa Havsens Bund.

Smaa Havtrolde fyrer op under en mægtig Gryde. Havhexen daler ned fra oven paa et uhyggeligt Køretøj med Havslanger til Tømme og store piggede Fisk som Forspand. Efter hende kommer Havfruen svømmende. Hexen stiger ud. Køretøjet bort.

Hexen: Nu skal jeg brygge Dig en Drik. Naar Du drikker den, bliver Du som et Menneske. Du faar en dejlig, svævende Gang og kan danse skønnere end nogen anden. Havfruen: Og hvad forlanger Du som Betaling? Hexen: Alle de Smykker, Du bærer, og Din Prinsessekrone. Havfruen: Men kan jeg saa aldrig vende tilbage og igen blive Havkongens Datter? Hexen: Nej. Hvis ikke han, som Du elsker, vil elske og ægte Dig, maa enten han eller Du miste Livet. Men vær Du kun rolig: saa smuk som Du er, kan intet Menneske modstaa Dig. Efter nogen Betænkning overgiver Havfruen hende alle sine Smykker, tilsidst ogsaa Kronen. Hexen er henrykt. Nu bringer Havtroldene hende de Ingredienser, hvoraf Drikken skal tilberedes: Knogler, Menneskeøjne o. lign. Baalet under Kedlen flammer op, og medens Hexen brygger, *danser* Havtroldene omkring hende. Drikken øses op i et Bæger: Hjerneskallen af et Barn. Havfruen drikker. Paa et Tegn af Hexen gaar Baalet ud. Hulens Hvælving brister. Gennem Vandet skinner Dagslyset ned fra oven. Medens Hexen ifører sig Smykkerne og Kronen, og Trol-

d e n e grupperer sig om hende, svæver H a v f r u e n langsomt op igennem Vandet. Fiskehalen er forsvundet; hun har Menneskeben.

ANDEN AKT

Prinsens Slotshave.

En stor Marmorterrasse, hvorfra paa begge Sider en Trappe fører ned til Vandet. I Baggrunden Marmortrapper op til selve Slottet. Paa Trinene ned til Vandet sidder d e n l i l l e H a v f r u e. Oppe i Slottets Midtersal, der bæres af fritstaaende Søjler, ses ved Taflet F y r s t i n d e n, P r i n s e n, Hofherrer og Hofdamer. Pager varter op. Paa Trapperne, der fører ned til Terrassen, staar Prinsens Livvagt. Terrassen er opfyldt af Folket, der ser op mod Slottet og betragter de spisende.

Folket trænger paa og vil op ad Trapperne. Vagten driver dem tilbage. Derved vender nogle sig og opdager H a v f r u e n. Man flokkes om hende og ler hende ud. Nogle af Vagten skiller Folkemængden ad. C e r e m o n i m e s t e r e n ned fra Slottet; spørger, hvad der er paafærde. Ser H a v f r u e n; henrykt over hendes Skønhed. Lader Vagten jage Folket ud; gør Tilnærmelser til H a v f r u e n, men bliver afvist. I Harme derover lader han Vagten gribe hende. N a r r e n har set det hele Optrin og gjort sig lystig over C e r e m o n i m e s t e r e n.

Imidlertid er Taflet endt. P r i n s e n, F y r s t i n d e n og hele Hoffet kommer ned paa Terrassen.

P r i n s e n spørger, hvad der er sket. C e r e m o n i m e s t e r e n viser ham H a v f r u e n. P r i n s e n bliver forbavset over hendes Skønhed; spørger hende ud, hvem og hvorfra hun er. Hun svarer, at hun kommer nede fra Havet. Hoffet ler ad dette Svar. C e r e m o n i m e s t e r e n vil lade hende kaste i Vandet. Men P r i n s e n befaler, at hun skal føres op i Slottet og forsynes med smukke Klæder. Hun vises derop af den dybt krænkede C e r e m o n i m e s t e r, der forhaanes af N a r r e n.

P r i n s e n sætter sig bedrøvet. F y r s t i n d e n beder ham være ved godt Mod og opfordrer Selskabet til at danse for at adsprede ham.

Menuet.

P r i n s e n er endnu lige nedslaaet. Hoffet lejrer sig da paa Marmortrapperne, medens Dansere og Danserinder viser deres Kunst.

Narredans.

Pas de quatre.

D e n l i l l e H a v f r u e kommer tilbage, omklædt. Hun danser og vækker alles Forbauselse.

Solo.

P r i n s e n er betaget. Han byder alle at gaa: han vil være alene med d e n l i l l e H a v f r u e.

H a v f r u e n: Hvorfor er Du bedrøvet? P r i n s e n: Om lidt skal jeg drage afsted for at hjemføre en Brud, som min Moder har valgt til mig. Selv har jeg aldrig set hende. Og elske hende kan jeg ikke. Jeg er en Gang bleven frelst af en ung Pige i et Klo-

ster; hende kan jeg aldrig glemme. Men da hun er Nonne, kan hun ikke blive min. Du ligner hende; og derfor har jeg Dig kær. Han tager hende i sine Arme og kysser hende. Ceremonimesteren kommer til i det samme. Forfærdet og krænket kalder han paa Fyrstinden, der kommer til med nogle af Hoffolkene. Hun tager Havfruen bort fra Prinsen og befaler ham strax at drage afsted. Ceremonimesteren vinker. En Baad kommer ind og lægger til ved den ene Trappe. Prinsen erklærer, at han har valgt Havfruen til sin Brud. Men Fyrstinden forbyder det; han skal og maa hente sin trolovede. Bekymret tager han Afsked og stiger i Baaden. Han vil have den lille Havfrue med; heller ikke det tillades ham. Ceremonimesteren holder hende ved Armen. Baaden sejler langs med Terrassen. Prinsen strækker Armen ud mod Havfruen; hun river sig løs og springer ned i hans Favn. Ceremonimesteren springer forfærdet efter. Baaden ud. Hele Scenen er imidlertid bleven fyldt. Almindelig Bestyrtelse.

TREDJE AKT

Ombord i Prinsens Skib.

Søfolkene er i Færd med at ophænge Guirlander og Lamper. Prinsen kommer ind. Hylding. Han afværger det. Søfolkene trækker sig tilbage.

Prinsen sætter sig sørgmodig. Den lille Havfrue kommer; søger at opmuntre ham med Dans. Tilsidst brister hun i Graad. Han tager hende i sine Arme. De klager deres Nød for hinanden.

Ceremonimesteren ind: Nu kommer Bruden; Prinsen maa gøre sig rede til Modtagelsen. Afsked mellem ham og Havfruen. Prinsen ud. Ceremonimesteren gør paany Tilnærmelser til Havfruen og lover hende Ægteskab. Men forgæves.

Stor Procession: Herolder, Hoffolk, Biskoppen, Pager, Fyrsten. Tilsidst Prinsessen, tilsløret. Sløret tages af hende. Jublende Udbrud fra Prinsen: Det er hende! Hende, der frelste mit Liv! Hende, jeg altid har elsket! — Han vender sig til Havfruen. Hun smiler vemodigt: Jeg under Dig Din Lykke! Han kysser hende paa Panden; hun gaar grædende bort.

Vielsen forrettes. Efter en

Bryllupsdans

sætter Brudeparret sig derpaa i et Højsæde. Festen fejres med

Allegoriske Danse.

1. *„Tro, Haab og Kærlighed“* (9 Damer).
2. *„Fristelsen“* (1 Dame, 8 Herrer).
3. *„Skuffelsen“* (Den lille Havfrue danser for Prinsen).
4. *„Livsglæden“*.

Paa Dækket rejses der et Telt. Brudeparret ledsages derhen. Gæsterne drager bort. Lamperne slukkes. Alle gaar til Ro.

Maaneskin. Den lille Havfrue kommer ind. Hun ser fortvivlet mod Teltet og ud over Havet. Vandet bruser op. I Bølgerne ses Havfruens Søstre og Havkongen. Han opfordrer Havfruen til at myrde Brudeparret og tilkaster hende en Dolk. Havvæsnerne forsvinder; Søgangen lægger sig. Havfruen tager Dolken op, gaar hen til Teltet og løfter Forhænget. Hun vil støde Dolken i Prinsens Bryst. Men hun formaar det ikke. Hun kysser ham paa Panden og velsigner dem begge. Saa iler hun hen til Rælingen og styrter sig i Havet.

Solopgang. Engle svæver ind over Havet, sænker sig ned og stiger derpaa langsomt mod Himlen. De fører den lille Havfrue med sig.

J. COHENS BOGTRYKKERIER
(GEORG A. BACH)